

ло забравено. А после резултатът от същото средновековно изчисление е взет като ДОКАЗАТЕЛСТВО. Например за това, че Юлий Цезар е живял именно през I в. пр.н.е.

3. Някои ЛУННИ ЗАТЪМНЕНИЯ може да са били изчислени в миналото. Ще отбележим, че ЛУННИТЕ ЗАТЪМНЕНИЯ СЕ ИЗЧИСЛЯВАТ ДОСТА ЛЕСНО. Правила са го успешно още през XVI–XVII в. А СЛЪНЧЕВИТЕ ЗАТЪМНЕНИЯ СЕ ИЗЧИСЛЯВАТ ПО-ТРУДНО. Но астрономите от XVII и особено от XVIII в. вече са могли да изчисляват слънчевите затъмнения в миналото. „Изчислените“ лунни и слънчеви затъмнения може да са вмъкнати като „астрологически наблюдения“ в страниците на погрешната Скалигерова история по следния начин: „В деня, когато умря еди-кой си император, стана затъмнение“. И май са го правели така: астрономът изчислява, че в началото на II в. от н.е. през еди-коя си година е имало затъмнение, взема учебника на Скалигер-Петавиус и вижда по времето на кой император се пада затъмнението, изчислено от него. Да предположим, че през тази година, съгласно Скалигеровата хронология, наистина е умрял някой управник. Тогава в летописа с цел редактиране се записва изречение от типа: „... когато той умря, луната потъмня (или слънцето потъмня)“. Съвременният астроном Робърт Нютон в книгата си „Престъплението на Клавдий Птолемей“ посочва примери за средновековни изчисления, направени със задна дата и обявени за „древни наблюдения“ [614].

4. Появата на някои КОМЕТИ може да е била изчислена в миналото. Астрономите от средновековието, като почнем от Тихо Брахе и Кеплер, се научават да пресмятат движението на кометите с голяма доза сигурност. На Халеевата комета например. И като налагат последователно намерения период върху миналото, получават предполагаемите дати, на които в миналото са се появили комети. Вземат сгрешения „учебник на Петавиус“, за да видят по време на кои императори се падат „изчислените комети“. И ги вмъкват в летописите с изречение от типа: „По време на еди-кой си император в еди-коя си година на небето се появи космата комета“.

А днес се опитват да ни убедят, че древните астрономи наистина са видели как на небето се „появила Халеевата комета“. И че техните „наблюдения“ наистина потвърждават учебника на Скалигер-Петавиус. Но в действителност не е така. Разказваме подробно за „датирането“ на кометите, и по-конкретно за кометата на Халей, в книгата „Империя“ в главите, посветени на китайската история.

Понякога дори професионални астрономи през XIX–XX в., заблудени, че работят с истински древен материал, са почвали да градят теории, в които са „уточнявали“ движението на Халеевата комета. Но в подобни „рекон-